

til, bliver han noget fortrædelig derover, uden at jeg rigtig kan fatte Grunden. Naar man nævner overfor ham det Beløb, der var, ca. 350 Millioner, synes han ikke derom. Hvis den højtærede Minister mener, jeg vil sige, at disse Millioner fandtes likvide i Kassen til Brug for ham, tager han fejl, det kunde aldrig falde mig ind, jeg ved i den Henseende ret god Besked. Sagen er jo den, at mange af Kassebeholdningens Midler er anbragt paa en saadan Maade, at Finansministeren ikke kan røre dem, hvorfor jeg paa ingen Maade vil hævde, at den højtærede Finansminister havde til Raadighed de mange Millioner, der kunde nævnes som Kassebeholdning paa det Tidspunkt, da han traadte til. Af Kassebeholdningens Midler staar der til Stadighed overmaade mange Millioner i Statsvirksomheder, ikke mindst i Statsbanerne. Jeg ved ikke, hvad det i Øjeblikket drejer sig om, men jeg vil tro med den Udvikling, som Statsbanerne efterhaanden har taget — der bygges jo bestandig nye Baner, og Statsbanerne har i det hele en overmaade stor Virksomhed —, at man efterhaanden maa være kommet dertil, at Statsbanerne beslaglægger en Driftskapital paa mellem 40 og 50 Mill. Kr. af Statens Kassebeholdning. Ogsaa dette maa drages fra.

Der er ogsaa andre Ting, der maa drages fra. Men jeg vil sige om Statsbanernes Kassebeholdning, da jeg er kommet til at berøre dette Emne, at der her er den Ejendommelighed, at naar man bedømmer Statsbanerne som Forretning, hvilket man til Dels forsøger at gøre paa Finansloven, saa glemmer man denne Driftskapital, som Statskassen stiller til Raadighed for Statsbanerne; skulde man afregne dette Driftsmaal, om jeg saa maa kalde det, til den samme Rente, som Staten selv laaner Penge til, saa vilde Statsbanernes Indtægt dergennem formindskes ikke lidt. Den højtærede Formand for Finansudvalget (Ejsing), som har talt i Dag, gjorde mig forleden den Ære at citere nogle Ord, jeg havde skrevet angaaende Statsbanernes Rentabilitet i Anledning af Lille Bælts Broen. Jeg tror nu ikke, Citatet var ganske rigtigt, men det gør ingenting ved denne Lejlighed, og jeg skal ikke komme ind paa at underholde det høje Landsting med, hvad jeg har skrevet. Men jeg vil gerne sige, at naar Statsbanernes Indtægt for næste Aar paa Finanslovsforslaget er ansat til omtrent 2 Mill. Kr. — hvis jeg ikke tager fejl, jeg har lige nu set Finanslovsforslaget, og jeg tror, jeg husker rigtigt —, saa vilde, hvis

man blot regnede med en rimelig Rente af de af Statens Penge, der er anbragt som Driftsmidler i Statsbanerne, dette Overskud forsvinde. Vi gør det ikke rigtigt op, men vi gør overhovedet næsten intet rigtigt op i vort Statsregnskab og vort Statsbogholderi. Vi taler om Overskud og Underskud, hvor der slet ikke er Tale om Overskud eller Underskud, men om en Formindskelse eller en Forøgelse af Kassebeholdningen, og hvis det er mig muligt at huske det, skal jeg bruge denne Betegnelse i det, jeg her har at sige.

Jeg vil i denne Forbindelse gerne spørge den højtærede Finansminister om, hvorledes det dog gaar med den Kommission, der er nedsat angaaende vort Statsbogholderi og Statsregnskab, og som vist blev nedsat for over 3 Aar siden. Det sidste, jeg hørte om den, var, at den var rejst til Belgien for at undersøge Statsregnskabet der. Jeg kan ikke tro, at den er blevet i Belgien, for et af Kommissionens Medlemmer, det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs), har lige talt her i Tinget i Dag. Men denne Kommission sidder jo under Statsgældsdirektørens kyn-dige Ledelse, og det var dog paa Tide, at den kom til et Resultat — særlig hvis den højtærede Finansminister skulde have Nytte deraf, kunde det være, det var paa Tide —, for baade vort Statsregnskab, vor Finanslov og alt, hvad dertil hører, trænger i allerhøjeste Grad til en Reformering.

Men jeg vender tilbage til, hvorledes Kassebeholdningens Stilling var, da den højtærede Finansminister traadte til, og jeg siger da ganske, saaledes som Forholdet ligger, at naturligvis var der ikke i det Øjeblik 352 Mill. Kr. til Disposition for Finansministeren, men hvad der var, var de Penge, der skulde benyttes til Genforeningen. De var der fuldt og helt, thi der laa 145 Mill. Kr. til Genforeningen urørte, bortset fra nogle faa Millioner, som var gaaet til Genforeningsøjemed, til sønderjydske Anliggender, nærmest til Indkvartering af de allierede Tropper i Sønderjylland. Jeg erindrer ikke, hvor stort et Beløb der var medgaaet dertil, men jeg antager, det drejede sig om 2—3 Mill. Kr.; Resten laa der, og i øvrigt gaar disse 2—3 Mill. Kr. ind i den samlede Sum, der til Slutning blev opgjort som Udgifter ved Genforeningen. Jeg sætter Summen, saaledes som ogsaa den højtærede Finansminister gør det, til 250 Mill. Kr. Men foruden de nævnte 142—143 Mill. Kr., der laa i Kassen, var der de fra den vestindiske Overdragel-ssum indkomne Dollars, og de var til Stede